

AMERIKAANSKI SLOVENEC.

List za slovenski narod v Ameriki in glasilo K. S. K. Jednote.

30. številka.

Joliet, Illinois, 12. julija, leta 1901.

Letnik X.

ZOPET NESREČA NA ŽELEZNICI.

Dva vlaka trčela skupaj, šest najst mrtyh, blizu tri deset pa ranjenih.

Nesreča se je prigodila na Chicago & Alton železnici.

Odpolali so takoj pomoči.

Kansas City, 11. julija. — Druga sekcija južno vozečega osebnega vlaka Chicago & Alton železnice se je zatelela dve milji severno nad Norton, Mo. v tovorni vlak št. 88.

Nesreča se je prigodila včeraj zjutraj malo po šesti uri. Oba strojevodji in prevodnik tovornega vlaka, so bili v hipu mrtvi, 13 ljudi je umrlo pozneje, nad 25 jih je več ali manj težko ranjenih, kakih pet pa bolj lahko.

Vsled velikega navala potnikov, so bili osebni vlak razdelili v tri sekcije. Konduktor Mc Anna, ki je vodil tovorni vlak, je dobil ukaz počakati drugo sekcijo pri Slator. Pozabil pa je, da še ni šla mimo prva sekcija, ki je imela 55 minut zamude. Mc Anna je sam zavzel mesto strojevodje in ga je med strojema popolnoma strlo. Vlaka sta trčela skupaj z največji hitrostjo. Obe lokomotivi je popolnoma združili. Osebni vozovi so se kupili drug vrh drugega, ker je bil pogon od zadnjih silen. Od tu so odpolali takoj pomoči, a so brzjavili še po en vlak z zdravnikin in obvezili. Med večjo umrlo so izročili tukajšnjim pogrebnikom, bolne pa so nastanili v bolnicah.

Samomor gospoda White.

Syracuse, N. Y., 9. julija. — Frierik D. White, sin Združenih držav, je star 18 let. Mož je bil star 42 let in je študiral univerzo v Berolini. Ko so brzjavili očetu v Berolini o si novi nesrečni smrti, so dobili odgovor, da naj s pogrebom počakajo.

Električni tok ga je ubil.

Cameron, Colo., 11. julija. — Ed. Nelson iz Chicage se je mudil na obisku in je obti priliki pregledoval hlevne Town Recorders W. G. Wagnerja in je po nesreči prišel v dobrokot električnim tokom napoljeno žico. Seveda se je takoj mrtev zgrudil na tla. Ko je njegov priatelj zaduhal, da se žge meso, je prišel pogledati bliže in ga je hotel pogostiti strani, a tok ga je vrgel na tla. Isto se je prigodilo še par drugim osebam, dokler niso odvili skupaj.

Sreča v nesreči.

Monticello, Wis., 9. julija. — Med vihanjem se je udrila neka tribuna na kateri je edelo nad 1000 ljudij. K sreči pa ni bila visoka in le tej okoliščini se je zahvaliti da, se je usgodilo tako malo nesreč. Med tistimi udilecni je stilo samo nekemu desetletnemu dečku roko, nekemu famarju pa je zlomilo nogo.

Zasledujejo roparje.

Anaconda, Mont., 9. julija. — Brzjavka "Anaconda Standard" poroča, da je serif s svojimi pomočniki nekaj časa zasledoval one roparje, ki so napadli vlak, da so mu pa učeli napred, kerimajo boljše konje, kar pa serifova četa. Poročevalce je mnenje, da so razbojniški že popolna na varnem, ker so gotovo že prebeldi Missouri reko in despeti v "Hole-in-the-wall" v Wyoming, kjer so popolnoma na varnem in jih ni možno izalediti.

Zlimonado otrovali.

Ardmore, I. T., 8. julija. — Včeraj se je tu zastupilo z limonado več sto ljudi. Trije otroci so že umrli, razburjenost je velikanska.

Včeraj se stroge preiskave ali je bila nesreča vzrok strašnega dogodka ali pa morda zločinstvo.

Skozi Bremen.

Bremen, 9. julija. — Skozi primorsko luko v Bremenu se je izselilo v prvi polovici letosnjega leta 65,742 potnikov, to je za 1921 več nego lani v istem času. Največ od teh jih je bilo seveda v Ameriko.

Se lahko, vzamejo, delujejo hitro in jamčijo vspeo Severovi praski za glavobol, neuralgijo, mrzlico in druge bolezni.

Novo tovarniško mesto.

Pittsburg, Pa., 9. julija. — H. C. Frick, bivši tajnik, F. T. Loveloy od Carnegie Steel Co. in drugi kapitalisti so izjavili, da bodo ustavili novo industrijsko mesto ob reki Monongahelu, ki bo ležalo 15 milij od Pittsburga in 7 milij od MacKeesporta. Tudi ime so že izbrali in bodo nazivali novi kraj: Clairton. Čudno je to: časih je bilo treba let in zgodovinskih dogodkov, česa in potreb, v Ameriki pa padejo kake muhe v glavo mnogočemu milijonaru, sezida par tovarn in dvigne mesto.

V službi ustreljen.

Humboldt, Ia., 9. julija. — Nočni čuvaj Ole McMillan je hotel danes zjutraj arietirati J. Metznerja in ta ga je puške ustrelil. Metzner je prišel pozno ponoc domov močno vinjen in je začel prepripravljati z ženo, potem pa se z drugimi ljudmi. Konečno je pričel vse od kraja pretepi. Na pomoč so poklicani nočni čuvaji McMillana in ko je hotel le-ta miriti in posredovati, ga je vinjeni Metzner ustrelil. Policija je morilca takoj zaprla in batil se je linčanja, ker je občinstvo sila razburjeno.

Oblak se je ntrgal.

Albuquerque, N. M., 9. julija. — Došlo je sem poročilo, da se je utrgal oblak v San Andreas Canon in da je voda poplavila precejšen del okolice. Trije vozovi rude so bili napreženi v jami, ko se je voda nötri vedla. Mule so postale vse divje, ko so začele šumene vode. Bile so okrog sebe s kopiti in se valjale po tleh, da jih ni bilo mogoče izpreči. Ko se je eni približal neki delavec preblizu, ga je zadela s tako silo s kopiti, da se je takoj mrtev zgrudil na tla. Voda se je kmalu zgubila v zemljo.

Letna konvencija Borštnarjev.

Milwaukee, Wis., 8. julija. — Delegati Borštnarjev so se zbrali na desetletno konvencijo. Mestni župan je gostje pozdravil. Iz poročila blagajnikovega je razvidno, da ima red \$65,000 rezervnega fonda in da se število članov vedno množi. Od lani jih je 25 odstotkov pirastlo.

Tovarna za smodnik eksplodira.

Santa Cruz, Cal., 10. julija. — V tovarni za smodnik so se primerile včeraj tri eksplozije vsled nepredvidnega ravnanja nekega paznika. Škoda je ogromna in je velika nesreča, da niso bili takrat ljudje na delu. Enemu je odtrgalo glavo, drugemu nogo. Prebivalstvo mesta je bilo v silnem strahu, ker se je bila raznesla vest, da gori glavna zaloga smodnika.

Polje pogorelo.

Great Bend, Kas., 10. julija. — V bližnji okolici je pogorelo kakih 15,000 akrov travnikov in ponajveč pšeničnega polja. Ogenj je zanetil nek nezančen človek, ki je zaginal proč že gorečo cigaro. Farmarji bližnjih kmetij so storili vse, kar je bilo v njihovih močeh, vendar ognja niso bili v stanu omejiti. Škoda se seni na sami pšenici nad \$300,000.

Z limonado otrovali.

Ardmore, I. T., 8. julija. — Včeraj se je tu zastupilo z limonado več sto ljudi. Trije otroci so že umrli, razburjenost je velikanska. Včeraj se stroge preiskave ali je bila nesreča vzrok strašnega dogodka ali pa morda zločinstvo.

Skozi Bremen.

Bremen, 9. julija. — Skozi primorsko luko v Bremenu se je izselilo v prvi polovici letosnjega leta 65,742 potnikov, to je za 1921 več nego lani v istem času. Največ od teh jih je bilo seveda v Ameriko.

Se lahko, vzamejo, delujejo hitro in jamčijo vspeo Severovi praski za glavobol, neuralgijo, mrzlico in druge bolezni.

MISTIČEN UMOR IOLETNE DEKLICE.

Še le čez pet dni so našli Alice Cothrell v nekem zaprtem vodnjaku mrtvo.

Nihče ne ve, kako je truplo prislo v zaprt vodnjak.

Gospodarja hiše so zaprlj.

Fort Wayne, Ind., 9. julija. — Pred petimi dnevi se je bila izgubila desetletna Alice Cothrell, ko jo je oče nekam poslal po opravku, brez najmanjšega sledu. Iskali so jo povsod in tudi policijo je oče obvestil o tem. Vse zmanj. Vse je bilo takoj prepričano, da se je izvršil zločin. Vsled čudnega in ne-

Pegumno dekle.

Parkersburg, W. Va., 10. julija. — 12-letna Minnie Waddell je bila predsinčenjem sama doma, ker so bili starši nekam odpotovali. Ko je po noči sama spala v hiši, se je kar ne-nadoma priplazil nek tatko skozi okno. Pegumno dekle je naglo pograbila očetov revolver in ustrelila na tatu, ki se je takoj nezavestno zgrudil na tla. Ko je prišel k sebi, se je hotel potrati, da bi jo zopet odkril v temno noč. Toda pogumna dekle mu tega ni dovolila. Zaklicala mu je, da naj se nikar ne gane, ker ga bo nioč ustrelila. Tat se je grožnje zelo ustrelil in je ležal vso noč na tleh, nedaleč od njega pa je stala dekle z napetim revolverjem v roki. Ko so došli zjutraj domov starši, so spoznali v zločincu jako nevarnega tatu.

SRBSKA KRALJICA DRAGA.

dosednega govorjenja je padel sum na lesotržca Charlesa Dunna, ki ima v bližini onega kraja, kamor je oče posiljal po opravku svojo hčerkko, hišo. On sam se je baje ponudil, da hočo pogledati v vodnjak, če morda ni palo dekleketje notri. To je dalo povod za sumnjo. Drugi dan je policija preiskala vodnjak, ki se nahaja pod hišo Dunnova in je tako vzvrazen, da je od vseh strani zaprt in ni mogoče pasti vanj na noben način, razven če kdo to nalaže. Hoče, mora pa za to skozi več Dunnove hiše in od tod v klet, kjer se nahaja vodnjak. Ob tej priloki so našli v vodi truplo dekleke, zdravnik pa so konstatirali, da je dekleka komaj par ur mrtva. Okoliščine da dekleke že pet dni pogrešajo, a da je bila že le pred kratkim vržena v vodnjak, so ljudstvo strašno razburile. Policija je takoj arietirala Dunn, ki pa se ye odločno naišlo svoje dejanie. Nesrečni starši dekleke so vse obupani. Skrivnost pa, katera obdaje vse grozivo zločinstvo, razburja vse prebivalstvo hujse, nego pa hušedelstvo samo. Če bi se dokazala krivda Dunn, bi ga getočno linčali. Charles Dunn je bil doslej ugleden občespoščovan lesotržec, ki je razpolagal z velikim premoženjem.

Ohrani se zdarevga in močnega zraba Severovega grenčeca za želodec. Prepreči bolezen, urejuje prebavljavne organe, pospešuje apetit in krepa celo telo.

"Buri in Angleži."

Chicago, Ill., 10. julija. — Včeraj se je igralo kakih dvesto dečkov Bure in Angležev ob Chicago, Burlington & Quincy železnici. Počasi se je iz igre razvila pravcat boj. Pobirali so kamenje in kole in se marljivo obdelovali, da je "kri v potokih tekla, na črna tla junaska kri." Sveda so bili vsled vroče bitke prizadeti tudi nekateri pasanti in dobiti so marsikat kamen v grbo. Podjetnih bojevnikov za sveto starini zmotili niti prihod brzovlaka. Nobena armada ni hotela zapustiti svoje izborne pozicije in brzovlak se je moral ustaviti. Za železniško osebje se hrabri Buri niso zmenili in morali so telefonirati na policijo, od koder je patrolni voz pripeljal celo trop policijstov, ki so odločno posegli vmes in izposlovali vlaku prost prehod. Nekaj dečkov so arietirali in zaprlj.

Sme ostati.

New York, 11. julija. — Burski begunec David Stephen Duplyn, ki je pobegnil iz angleškega pregnanstva na otoku Bermuda in se "kotrabant" pripeljal v skladisču premoga na neki ladiji včeraj sem, je bil že v nevarnosti, da ga bo naselska oblast vrnila nazaj. Neki Newyorčan pa garantira zanj, da se bo poštreno preživel in da ne bo delal nadlegle in tako izpostavljal, da sme Bur ostati v Združenih državah ameriških.

TRIJE POLICAJI REŠILI IO LJUDI.

Gazolin peč eksplodirala, vnelo se je postopek, dve rodovini sta bila v nevarnosti.

Nesreča se je primerila ob 2. ura ponoči, ko so vse spali.

Postopek je pogorelo do tla.

Chicago, Ill., 10. julija. — Hrvočnemu prizadetju treh policajev stov se ima zahvaliti desetero ljudi za svoje dragocene življenje. Na 801 in 874 Commercial Ave. je našel včeraj zjutraj ob 2. uri ogenj. Gospa Szinkus je zakurila gazolin peč, da bi segrela mleko za otroke. Večed nepravilnega ravnanja pa je peč eksplodirala in obleka goape Szinkus se je vžgala. Prestrašena ženska je letela v spalnico, kjer je spal svak Peter Rudovič, ki je naglo vstopil in z golimi rokami gasiti. Ko je obleko nekoliko pogasil so začeli goretih vse druge hišni prostori in v par trenutkih je svignil plamen skozi streho in vnel sosedno hišo. S prve hiše so se naglo vse rešili in zberejali na ulico. V drugi pa je pretila nevarnost dvem družinam, ki so bile takrat v najslajšem spanju. Ko so opazili pretečo nevarnosti trije došli policisti, so udriči skozi okna v gorečo hišo in pričeli nositi zaspance na prostoto. Ti so bili že vsi omamljeni vsled dima in bi se bili gotovo zadušili, da ni došpela na pomoč tako urno policija. Ko so znesli vse ljudi na prostoto, so bili že vsi trije takoj utrjeni in izdelani, da so kar pocepili na tla. Priljubljen ognjegesci so skušali ogenj samo omejiti, rečiti pa ni bilo mogoče ničesar več. Gospa Szinkus je zadobil bude poškodbe več opelkine in morali so jo prepeljati v bolnico. Rudovič se je samo rahlo opekel, izmed ostalih pa se ni nihče poškodoval. Na hišah in premoženju je škoda nekaj nad \$15,000. Zavarovan je bilo samo neznavno sveto. Hrabrim policijskom je občinstvo priredilo prisreno ovacio in jih ves čas navdušeno pozdravljalo.

Ötroka zgorela.

Louisiana, Mo., 9. julija. — Dva petletna otroka so pustili starši sami doma in so ju zaklenili v hišo. Otroka sta pričela igrati, prevrnila sta svetliko, jo razbila in politi petrolej zažgala. Princeta je goreti hiša, otroka sta kričala, a kjer ni bilo v bližini nič ljudi sta pod razvalinami zgorela. Ko so došli starši domov, so našli samo kupček peč.

"Visok" dvoboje.

Rim, 8. julija. — Govori se da je dvobojeval nadvojvoda Aosta, stričnik sedanjega italijanskega kralja in v slučaju, da ne dobi kralj možega potomstva, italijanskega kraljestva prestolonaslednik z nekim ruškim velikim knezem, kateri se je baje o italijanski kraljici Heleni nekako dvoumno in razdaljivo izrazil. Pravijo, da je ruski knez zato bil v dvoboru težko poškodben, globok sunek z mečem v druh. Ruski knez je Evgen Maksimiljanovic, knez Romanovski vojvoda lenčenski, rojen je bil 8. junija 1848 v Petrogradu. Italijanski nadvojvoda je postal popolnoma nepoškodovan ter se je "izborno" bil.

Zeno umoril.

New York, 7. julija. — Edward Luthy je prišel včeraj domov sila slabje volje in ker se ni bila njegova večerja gotova, je pričel silno raznajti in konečno je v divji jezi svojo ženo ubil. Ko je videl, da je mrtva, je poskušal se samega umeriti, vendar so to preprečili in ga odvedli v zapor. V kratkem bo sedel na usodepolni električni stol.

"Jack, the Ripper."

slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 11. julija. — Mulin teden je bil v obče mnogo hladnejši od prejšnjega in gotovo ne bo niče zameril solnec, da je nekoliko prizanalo s ta čas navadno zelo vasiljivimi žarki. Vedno bližje prihaja za žurnaliste najpustejša in dolgočasnejša doba, bližajo se dolgočasni in važnih dogodkov prazni pasji dnevi, doba zloglasnih kislih kumare. — Glavni urednik našega lista č. g. župnik F. S. Šusteršič je šel za nekaj dni na dopust.

— 4. julija zjutraj je ponosrečil na delu pri Illinois Steel Co. Jožef Sinti, doma od sv. Križa pri Konstanjevici na Dolenjskem. Na mostu preko kanala ga je zadel stroj Santa Fe železnice, ga vrgel na tla, kjer je smrtno ranjen nezavesten obležal. Ambulansga ga je odpeljala v bolnico sv. Jožefa, kjer so zdravni konstatičirali sledče poškodbe: glava prebita, deljut dvakrat zlomljena, zraven tega pa še več notrajin poškodb. Čez nekaj časa je prišel k zavesti in je prejel sv. zakramente. Drugi dan je umrl. V Jolietu ni bival dolgo in je bil še le 10 let star. Član ni bil nobenega društva in so morali ožji prijatelji nabirati za njegov pogreb. Rojaki pristopljajo pogostejši k podporam društva, nihče ne ve ne ure ne dneva

— V ponedeljek smo pokopali gospoda Johna Pleše devetmesečno hčerko Marijo, v torek pa trimečeno dekleto Minko Širola.

— Listi so objavili veselo vest, da obračajo kapitalisti vedno večjo pozornost z naravnimi svojstvi tako bogato obdarovanemu mestu Jolietu. Baje nameravajo tu vzgraditi še eno elektrarno, za katero je že \$100,000 kapitala pripravljenega. Vodne sile je dovelj, čemu je ne popolnoma izrabiti. Ako se bo ta vest uresničila, pomenja to zopet lep korak naprej.

— Naš rojak gosp. Anton Grahek je otvoril s 1. julijem nov saloon na 122 N. Chicago cesti, torej na najživahnejšem in najlepšem kraju mesta, kjer bo točil najfinješa piva, kakor: Faust in Anheuser Bush itd. Novi saloon bo zlasti onim rojakom zelo priročen in dobro došel, ki imajo pogosto opravka v sredini mesta. Vedno prost lunch na razpolago.

— Mike Štajduhar, John Horvat in John Stefanec so otvorili 1. julija nov saloon na 1107 Scott cesti. Točili bodo izborni Porterjevo pivo, dobro vino, raznovrsten whisky in prodajali vedno fine cigare. Slovenec in Hrvatom priporočajo svoj na novo urejeni saloon v pogost obiskovanju zagotavljal vedno tečno in solidno postrežbo.

Na pošti v Jolietu so naslednja pisma: Burgner J. E., Gecan Ivan, Hasko Emilija, Slade C. B., Knese John, Lipovec Jožef, Luzukovič Franc, Pečavar Ana, Štefanski Marija.

Phoenix, Mich., 1. julija. — Dragi gospod urednik "Amerikanškega Slovenca!" Že dolgo vam ni ničesar poročila iz naše bakrene okolice. Dovolite meni malo prostora!

— Vreme imamo ves čas precej dejstvo in zato nismo občutili še prav nič vročine, da si po drugih krajih letos tako hudo ljudi muči. Mogoče da vas varuje presilne vročine tudi bližnje Superior jerezo, ki nam vedno pošilja hladne, prjetvene vetrove. Na Eagle River se je pripelila nedavno nesreča, nek parnik se je potopil. Če mož je utonilo, ker do danes ni bilo ni duha ni sluga o njih.

Od vseh krajov Združenih držav dohajajo poročila, kako Slovenci emigrirajo in kako slovenske naselbine naraščajo. To nas je vspodobnilo in nedavno smo imeli Slovenec in drugimi tukajšnjimi katoličani posvetovanje, da bi si vzgradili novo cerkev. Ker pa nas je za takoj veliko podjetje premalo, smo skleplili premaknit cerkev iz Cliftona ozemlja, ki je komaj 2 milji oddaljena. Ta cerkev je bil postavljen še naslovni rojak škof Friderik Baraga blagoca spomina. Župnikovat hodil je nam Rev. Aleksander Smetana, župnik iz Eagle Harbor, ki je rodom Čeh, pa razume tudi druga slovanska narečja.

Iz delavskih krogov vam nimam ničesar važnega in zanimivega povediti. Z delom gre vse bolj počasi, zato ne morem svetovati, da bi si hodili sem dela iskati. Druzega novega nič. Pozdrav vsem rojakom in rojakinjam to in onstran oceania, tebi vrli list pa mnogo vspela!

John Butala.

Huffmann, Tex., 30. junija. — Č. g. urednik, vsprejmite teh par vrstic v vaš cenjeni list! — Štejem si v dolžnost posvariti rojake, da se ne bi tako usedli na limanice, kakor smo se mi. Ni vselej verjeti zapestljivim obljubam. Znani Miklš je že marsikaterega rojakov speljal na led, tako tudi nas pred tremi meseci v Memphis. Pregovoril nas je, da ima v Louisiani štuno za doge in si cer tako, kakoršne ni v Mississippi in tudi plačati nam je obljubil, kakor smo tehtali. Sli smo na železnico, a mesto v Louisiana smo se speljali po Texasu, v šumi pa nas je pustil pohajkovati kake tri tedne. Potem je se le prišlo za nami kakih 25 Ravnogorcev in vsi skupaj smo se premaknili v drugo štuno, kjer smo v pičlem mesecu izgotovili vse delo. Hrano smo imeli zelo slab ali vendar smo morali še za tisto plačati celih 50 ct. na dan. Tistem se je najboljše godilo, ki so imeli s seboj puške, da so si lahko nastreli veveric in druge divjačine. Če bi ne bili imeli pri sebi od poprej prihranjenih novcev, bi bili morali domalega strani obderati. Torej pozor rojaki!

Kača je vpisala pri tem delu 22. junija zjutraj rojaka Franka Žonta, doma iz Št. Mihelske fare pri Novem mestu. Mečno smo se bili tega vsi prestrašili. On spocetka niti nivedel kaj se je z njim zgodilo, menil je, da se je zboredil ob kak trpa se je še enkrat pripognil na dotični prostor. In kača ga je v drugi pičili. Obvezali smo mu naglo roko, pik razrezali in rane izpirali v sive vodi. Roka mu je bila v malo minutah tako narastla, da je bila debelejša nego noge. Enega smo poslali tudi do bližnjega farmarja, da se je ta odpeljal v mesto po zdravnika. Mi smo mu rano še vedno izpirali, ko pa je došel zdravnik, mu je prinesel tudi notranjih zdravil. Sedaj se mu zdravje vidno boljša in v 8 dneh bo popolnoma zdrav.

F. B.

Slavnost desetletnice župnije sv. Jožefa v Jolietu, Ill.

Prekrasna in veličastna slavnost povodom desetletnice slovenske župnije sv. Jožefa v Jolietu je končana. Za nami so oni lepi, za joletske Slovence velepomembni dnevi, kateri nam ne pridejo celo življene iz spomina. Slavnost je minila, a ostal je moralni vspesh, kojega dobrodelne posledice bo čutilo joletsko Slovensko še leta in leta. Danes nam je izpolniti prijetno dolžnost obljuhe v zadnji številki našega lista in popisati našo slavnost vsem onim čitateljem, katerim ni bila dana priložnost se je osebno udeležiti.

Umeščanje slovenskega dvora katoliških Borštnaric.

V torek zvečer, 2. julija so se zbrali v šolski dvorani vse članice na novo se ustavljajočega slovenskega dvora katoliških Borštnaric, ki so ustavile novo podružnico največ v spomin desetletnega obstanka slovenske župnije. K slovenskemu umetčenju so došle tudi uradnice nemškega in angleškega dvora v Jolietu. Slovensko umeščenje je ceremonijelno izvršila višja Nadborštnica chicagskega naddvora, blagorodna gospa Elizabeta Rodgers, ki je došla nalač za to priliko iz Chicage. Veličastni vpeljevalni obredi so napravili na nove članice globok utis. Ob tej priliki se je tudi konstituiral odbor slovenskega dvora sv. Ana in so bile za ta mesta izvoljene sledče sestre: Ana Jerman, Nadborštnica, Marija Buh, Podborštnica, Ana Klobučar, tajnica-zapisnikarica, Marija Grahek, tajnica-blagajničarka, Marija Košak, blagajničarka, Katarina Jurjevič, Katarina Papež in Marija

Petrovič, odbornice, Barbara Škop, prva maršalka, Katarina Požek, druga maršalka, Marija Skrinar, notranja vratarica, Ana Perše, zunanjega vratarica.

Koncert in predavanje.

Ob 8. uri zvečer se je začel v sredo, 3. julija v opernem gledališču po že objavljenem vsporedu koncert. Udeležba ni bila sicer tak, kakor bi bilo želeti, ker je marsikdo zanesel svojo dolžnost, vendar je bilo število navzočih častno. Vspored je otvoril moški zbor, ki je zapel "Pobratimijo" Danila Fajgla. Kreplki, jauni glasovi zdravih, moških grl, slovenski zvoki, znana, domača melodija, to je vse v hipu kar elektrizovalo navzoče občinstvo. Pevci so želi burno pohvalo in odobravali. Druga točka je bila skladba Viktorja Parme "Colničku" za mšan zbor. V tretji točki D. Shaw: "Columbia" je pokazal zbor šolskih otrok svojo dovršeno izvežbanost. Navdušenost občinstva je naraščala pri vsaki točki in vsaki pesmi je sledilo živahnino ploskanje. Pri Ispovedi "Domovini" se je posebno odlikoval kot solist gospod Gritar s svojim, vedno lepo se razvajajočim baritonom.

Peta točka je bil tercer "Protector Through The Coming Night", katerega so peli z nenavadno preciznostjo in finim prednašanjem gospa Žagar (soprano), gospod Žagar (tenor) in gospica Maher (alt). Skladba je prirejena v prvi vrsti za alt in nudi mnogo priliku, da se pevka počaže kaj premore in zna. Gospica Maher je svojo vlogo pela sijajno in vsi trije so uživali burno pohvalo navdušenih poslušalcev. Na to je predstavil č. g. župnik F. S. Šusteršič mestnega župana Riharda Barru, ki je pozdravil navzoče Slovence in izjavil, da ga veseli, da mu je dana prilika posetiči tako odlično prireditve meščanov-Slovencev. Povdral je tudi, da je mesto vse storilo, da bo jugična parada lepa in taka, kakor zaslužio tako odlični meščani mesta Joliet, kakor so Slovenci. Za govor mestnega župana je zadel predavati o Slovencih č. g. župnik Fr. X. Bajec iz Fairfax-a, Minn. Govoril je v klasični, angleščini in njegovim izvajanjem je sledilo hvalno občinstvo z napeto pozornostjo. Povedal je ob kratkem zgodovino Slovencev, opisal sorodstvo z drugimi Slovani, omenil prehodnobo, turške vojne, kmetske upore in vzroke izseljevanja. Zaključek govora je veljal 4. juliju zlasti z ozirom na Slovence.

Ko je č. g. Bajec nehal predavati, ni hotelo biti konca ploskanja in odobravjanja. Navzočim rojakom in rojakinjam so vzbudile njegove besede podprtne s zgodovinskimi fakti opravičen ponos. To je bilo prvo javno delovanje te vrste v Ameriki, ki so ga priredili Slovenci. Gotovo je nača najsvetješa dolžnost, da se č. g. župniku Bajcu za njegovo naklonjenost in požrtvovalnost do Slovencev v Jolietu, katero je že opetovanio dokazal, najtoplejše in najsršnejše zahvaljujemo. Bog po vrnji!

Naslednja točka vsporeda je bila veličastno Hajdrihovo "Jadransko morje". Gotovo se niso razilivali še ob nobeni priliki mogočni akordi "Buči, buči, morje adrijansko!" tako veličastno in ponosno, kakor ob tej priliki. Basisti: Horvat, Štar, Gritar, Legan, Zevnikar in drugi so storili vse, da je prišla ta naša slovenska skladba do one vespere, kakor ji pritiče. Gotovo pa je bila tudi na vsporedu zelo umestno uvračena, da je prišla na vrsto takoj za navdušenim govorom č. g. Bajca.

Kot deveto točko programa je pel zbor šolskih otrok Žerovnikovo "Kukavico". Kaj naj povemo o ti točki? — Že prisrčni, naravný nastop, neprisiljene, naivne kretnje, živobojne oblike, jauni, cvetoči, živiljenja polni obrazki, prikupna, oči izazovljajoča skupina, vse to si je v prvem hipu osvojilo navdušeno in vzorno zabavajoče se občinstvo. Ko pa so se oglašili prvi sentimentalni glasovi ljubke pesmice, ko smo slišali ponavljati oni nagnjivo porejni, a hkrati vendar toli prisereni "kuku", nam je postal v prih toplo in naše duše so splavale za trenotele nazaj v ono mladostno dobo, ko smo prvič poslušali v bližnjem včakem gosdu kukati kukači, lepo ptičko. Ta točka je bila

najlepša v celjem programu in ne naveličali bi se je poslušati vso noč.

Satnerjev "Gori, gori na planine" je zelo spretno postavljen čverteospiev, pri katerem sta imela zlasti solista posebno lepi in hvaležni ulogi. "Venec narodnih pesmi" so v splošno zadovoljnost, vendar bi bili želeti, da bi se bile zbrane v ta venec druge navodne pesmice.

Koncert je zaključila veličastna himna S. F. Smith: "America", katero so peli vsi z velikim navdušenjem, katerega že skladba tudi proti volji izvabi.

Tako se je završil oni lepi večer, ki ostane gotovo vsem udeležencem v spominu vse dni življenja. Z nekim strahom, z ob takih prilikah običajno negotovostjo smo stopali v lično, moderno vzgrajeno in z vsem komfortom opremljeno operno gledališče, a vratači smo se s ponosom, s zavestjo, da smo rešili čast, s zavestjo, da smo storili celo več, kakor smo mogli . . . Od te strani se amerikanski Slovenci še nismo pokazali nikjer, a prav bi bilo, da bi se večkrat. Naše narodne pesmi so triumfale na Dunaju in pridobile Slovencem simpatije, tudi v Jolietu so naše pesmi povečale spoštovanje do Slovencev. Gotovo smo obvezani največje hvaležnosti vsem pevkam in pevcem, zlasti pa g. Žagarju in Grčarju, da so nam privedli tako lep večer.

Parada.

"Tako lepe, velike in veličastne parade posameznega naroda še ni bilo v Jolietu", — je dejal po paradi mestni župan R. J. Barr. Te besede iz ust tako odličnega moža so najlepša in najgotovješa priča o velikanski moralni zmagi, ki so si jih izvojevali ta dan joletski Slovenenci s svojim impozantnim nastopom.

V četrtek so že na vse zgodaj došla v našo sredo vsa bratska društva iz Chicage, So. Chicago in La Salle, kakor so bila naznanjena na vsporedu. Ob osmi uri zjutraj je služil slovensko sv. mašo č. g. Plevenik, župnik iz Chicage. Cerkev je bila natlačena polna, več sto ljudi pa je moralno ostati na ulici. Po sv. maši so se razvrsili udeleženci parade po naslednjem redu: 1. Kolesarji društva "Ilirija" na okrašenih kolesih. 2. Mestna policijska straža. 3. Mestni ognjegasci, vseh pet oddelkov. 4. Mestni odborniki z župnom, v treh kočijah. 5. Godba. 6. Mladeničko društvo sv. Alojzija Joliet. 7. Slovenski vitezi sv. Florijana, So. Chicago. 8. Slovenski vitezi sv. Jurija, Joliet. 9. Slovensko društvo sv. Stefana, Chicage. 10. Slovensko društvo presv. Družine La Salle. 11. Zastopnice dekleške družbe Marijinih otrok, v kočiji s zastavo. 12. Zastopnice ženskega društva sv. Rožnega venca, Joliet, v kočiji, s zastavo. 13. Častita duhovščina, v kočijah. 14. Godba. 15. Slovensko društvo sv. Alojzija, Chicage. 16. Slovensko društvo sv. Jozefa, Joliet. 17. Slovensko društvo sv. Cirila in Metoda, Joliet. 18. Hrvatsko društvo Zrinski Frančopan, Joliet. 19. Godba. 20. Slovensko društvo sv. Frančiška Sal. Joliet. 21. Slovaško društvo sv. Jozefa, Joliet. 22. Slovaško društvo presv. Trojice, Joliet. 23. Slovaško društvo sv. Jana Evangelista, Joliet.

Sprevd se je pomikal izpred slovenske župne cerkve sv. Jožefa po N. Chicago cesti, od tu zavil na Cass cesto, prešel na Ottawa cesto, od tu po Jefferson cesti, potem spet po N. Chicago, odkoder je zavil spet na Cass cesto, po tej pa na Collins cesto, kjer so se počeli vselej na pripravljene vozove poučne žensnice in se odpeljali v park.

Generalni maršal parade je bil g. M. Wardian in njemu se je začevali v prvi vrsti za lepi, vzorni red. Jolietanje so kar gledali in streljeli in nikdar jim ni niti na kraj misli hodilo, da je toliko Slovencev v Jolietu in da so tudi taki. Zelo moramo biti hvaležni vsem cenjenim gostom, ki so priheli ta dan v Joliet in tako pripromogli rojakom do takoj sijajnega in vsestranske uzavoljivega nastopa.

Kot deveto točko programa je pel zbor šolskih otrok Žerovnikovo "Kukavico". Kaj naj povemo o ti točki? — Že prisrčni, naravný nastop, neprisiljene, naivne kretnje, živobojne oblike, jauni, cvetoči, živiljenja polni obrazki, prikupna, oči izazovljajoča skupina, vse to si je v prvem hipu osvojilo navdušeno in vzorno zabavajoče se občinstvo. Ko pa so se oglašili prvi sentimentalni glasovi ljubke pesmice, ko smo slišali ponavljati oni nagnjivo porejni, a hkrati vendar toli prisereni "kuku", nam je postal v prih toplo in naše duše so splavale za trenotele nazaj v ono mladostno dobo, ko smo prvič poslušali v bližnjem včakem gosdu kukati kukači, lepo ptičko. Ta točka je bila

četrtostevne vročine silno želeti. Neprečedna vrsta voz posledice železnic pa je vozila ženstvo in deco in park se je naglo polnil.

Razvila se je takoj živahnina, nepriljena zabava. Pod tribuno pri dirlkišču so poskušali nekateri svojo srce na kolesu, zraven pa so točili marljivi člani raznih naših društav izborno pivo. Mladina se je utaborila na plesiču in kmalu je godba zaigrala valčke, polke itd. Seveda se pri plesu človek užije, zlasti ob takih vročinah, kakor je vlagala četrtega julija. Toda tudi za to so skrbeli vrli aranžerji. V bližini plesiča so vrle gospodine in gospodine prodajale v našem življenju.

Tako se je zavrlil oni lepi večer, ki ostane gotovo vsem udeležencem v spominu vse dni življen

Iz stare domovine.

Ljubljanske novice. Najden mrtvec v Kolodvorskih ulicah 17. jun. ob pol 11. uri zvečer so našli pred gostilno "Pri angelu" v Kolodvorskih ulicah mrtvega moža — I. Abrama, trgovca z lesom iz Trsta. Bil je krvav okolo nosa in ust ter je na čelu imel rano, o kateri se domneva, da jo je dobil pri padcu. Zadeba ga je baje kap. Pri njem so našli 260 K denarja, sumljivo je pa da niso našli pri njem nobene ure. Na telovniku se je poznalo, da je nosil uro. Tudi drugih dragocenosti niso dobili pri njem. Abrama je zapazil, ležečega na tleh, neki Veriček je aviziral policijo. Abrama so prepeljali v bolnico, a na poti je umrl, nakar so ga prepeljali k sv. Krištofu. — Povozen otrok. V Šiški blizu "Kankerta" sta povozila dva vajenca na tandemu brez številke blizu 3 do 4 let starega otroka. Otrok je močno poškodovan. — Za električno železnicijo so že pričeli nabijati na razne hiše potrebne opore za električno žico. — Ušla sta iz Ljubljane, kakor se je brzjavilo na goriško okr. glavarstvo, dva dečka Kafael Kostanjevec, star 16 let, in Alojzij Bašča star 10 let. Ušla sta na biciklih. — Vol in vlak. 17. jun. je občinstvu pod Tivoli nek vol, last gospoda Jožeta Kosaka, naredil mnogo zabave. Vola so prihajali z Ogrskoga, na južnem kolidvoru v Ljubljani pa je vol ušel. V istem trenotku se je s postaje odpeljal tovorni vlak in proti Trstu. Vol je to razjezilo in sklanil je napajati vlaku. Skočil je pred tovorni vlak in pred vlakom korakal dalje proti Viču. Strojevadja vlaka je moral vlak opetovano ustaviti, kar je vedno skobacal pred vlak. Nekogar pa je poskušal opraviti s tira, je vol s tem pozdravil, da se je zaletel vanj. Še le pri Kancovi tovarni na Viču se je posrečilo ljudem vola zdržiti tako, da je tekjal za njimi v bližnji gozd, kjer, so ga zvezali.

Smrtna kosa. Položili so k velenemu počitku v Ljubljani mladega, ki ga nadarjenega pesnika in pisatelja Josipa Murna-Aleksandrova, starega komaj 21 let. Svoje duševne proizvode je priobčeval v "Slov. Nar.", "Slovenki", zlasti pa v "Ljublj. Zvonu." Zastopan je časno tudi v "Spomenici" slov. osmošolec, ki so izšla v "Slov. knjižnici". Umrl je za sušico prav v isti sobi, kjer je pred dvema letoma izdihnih njegov prijatelj in tovarniški pesnik Dragotin Ketec. Kolike malih talentov nam pobere neizprima smrt! Blag mu naj bude večni spomin!

Gradašica izstopila. Z Dobrave se nam poroča: 18. jun. po polunoči je Gradašica izstopila z vso silo. Odnesla je na stotine kvintalov poškodovane trave; a še stoeče pa tako razblatila, koder je zadel, da bodo seno komaj za slabo stelo odleglo.

Prizadeti so vsi posestniki iz Stranak vasi, Svice, Gabrijia in Hruševa, kateri imajo svoje kocene ob brezgovih Gradašic. Škoda je velika; to pa tembolj, ker se ta nadloga leto za letom ponavlja. Treba bodo misliti na to, da se tej vodi vendar le konečno struga uravna. Tudi neizprosni "fiskeni" bi moral nekoliko ozira jemati na take posledice ob osebni dohodnini!

Nesreča v Pletriah. Pri povrjanju samostana v Pletriah se italijanski delavci te dni podirali na zid. Zidar Jožef Sarapan je usteknil kol v neko odprtino, da bi tako s tezo svojega telesa podrl razvaljani zid, ki se je podrl, a na nasprotni strani pal na kol s tako silo, da je Sarapan štiri metre visoko odletel v zrak in obležal 11 m preč vrazbito črepinjo.

Štajerske novice. Strela je udarila v gradiščino v Piščeh, a le enkrat užgal tramovo. Ogenj so pogasili. — V solsko poslopje v Resniku pri Zrcelah je udarila strela, ko ni bilo nikogar v poslopju. — Gad je vpičil pri sv. Andražu pri Veljanu 17letno deklo gosp. nadučitelja M. Levstika Nežo Vihar, ko je v vinogradu plela. — Sveta birne bude prihodnjo nedeljo v Srednici.

Požari na Štajerskem. Požar je upapeil Dragovo domačijo z go-

spodarskim poslopjem v Ciglencah niže Vurberga. Škoda je nad 4000 K. Strela je užgal Okornov kozolec pri Škofji vasi. Kozolec je pogorel do tal. V Zidanem mostu je v takozvani Šarni peči zgorelo posloje in hlev.

Laška zagrizenost proti slovenski besedi v cerkvi. V sejih mestnega sveta je svetnik dr. Cesutti stavljal predlog da se mora mestni svet z vso silo upreti slovenski besedi po goriških cerkvah in da morata biti prihodnji župnik na Placuti in prihodnji kapelan pri sv. Ignaciju italijanske narodnosti. Predlog je bil sprejet enoglasno. Te dni so goriški magistratovci pobirali po Placuti podpis za župnika italijanske narodnosti. Goriški laški občinski svetniki ne bodo dosegli vspela in se bodo moralni pomiriti note ali ne hote. Za nastavljenje duhovnikov in za določevanje jezika besedi božji v cerkvi so že drugi nastavljeni, ki vedo, kaj je njih dolžnost!

Samomor vojaka. V Trstu se je ustrelil v vojašnici četovodja J. Kramar, doma iz Kapel pri Brežicah. Vzrok samomoru je baje strah pred kaznijo.

Sodišče v Slovenski Bistrici brez slovenskih uradnikov. V Slov. Bistricu pride kakor smo počuli, kot sodnijski adjunkt g. Viljem Kronasser je seveda Nemec. Sedaj nimajo v Slov. Bistrici pri sodniji — nobenega Slovenca.

Iz Seriee. Poročilo, da je strela 13. p. m. na Torki vžgala in uničila vsa poslopja dveh gospodarjem dostavim podpisani še tole: Zgorelo je vse do tal, enemu gospodarju vsa živila, 4 govedi in 2 prašiči, drugemu 3 govedi in 6 prašičev, obleka vsa. Ena gospodinja se je opokla tako, da bo težko okrevala. Zavarovana sta bila le za nizke svinete. Torka leži visoko, blizu 1200 metrov, dohod težaven; nasreč je še bolj občutna, ker se mora večinoma vse le na hrbitu prinesati.

Nesreča pri vojaški vaji. 19. jun. dopoludne ob pol 10. je imel okoli Štefanje vasi vajo pionirski oddelki. Pri vaji sta se prekučeni dve dolni, v katerih so bili trije vojaki. Vojaki so se poprijeli vrti.

Škoda pri požaru v Kropi. Žkodo po požaru provzročeno v Kropi je ocenila o. kr. komisija na 125.000 K.

Novo društvo. V Šmarjetni na Dolenjskem se je ustanovilo "Katoliško izobraževalno društvo."

Drobiz. — 22letni Franc Beranik s Štajerskega je hotel popihatni preko goriške dežele v Ameriko.

Ali prijetilo ga, posadili na zatočno klop ter obsodili na 11 dni zapora.

15 dni zapora pa je dobil Nikolaj Tekšči iz Dalmacije, katerega so

arrestovali, ko se je povrnil iz Amerike, ker še ni bil zadostil vojaški dolžnosti.

12 mesecev zapora bo moral presesti Jos. Mlekuš iz Koritnice na Bovškem radi nekega nesramnega dejanja. Leta 1895. je že presesti radi take nesramnosti 15 mesecev.

Star je že 60 let, slep, skoro mutast in hrom.

Umrl je č. g. Jos. Gerolet, vihar v pok. v Gorici. Rojen je bil v Dobrodo 31. avgusta l. 1828. Zadnji čas je služboval kot vikar v Štanjelu na Krasu. Pred petimi leti je padel po stopnicah ter se tako poškodoval, da je moral stopiti v pokoj.

Lahonska predhranost. Istrski deželni odbor je postal slovenskim dež. poslancem vabil k sejam dež. zboru. Vsi slovenski deželni poslanci so pisma neodprtia vrnili, ker so bili na pismih laški napisni nič, ker so bili vsi po polju na delu, a predno so prišli, našli so že vse v ognju. Škoda se računa na 50.000 K, a zavarovano ni bilo nič.

Realka v Idriji. Naučno ministerstvo je dovolilo, da ustanovi idrijska občina na svojstroške spodnjo realko, oddebelo učni načrt za ta zavod ter pooblaštilo deželni šolski svet, da otveri prvi razred pričenši s prihodnjim šolskim letom, ako bodo pravočasno izpolnjeni vse pogoji.

Izpred mariborskega poročega sodišča. Pred mariborskimi porotniki je bil osojen radi uboja Jurij Klemenčič, 35letni kajžar iz Roperc. Dobil je štiri leta težke ječe. — Detomorilka Marija Sorka, 20 let starja dekla, ki je svojega novorjenega otroka treščila ob tla tako silo, da je izdahnil, je dobila 5 let ječe.

Izpred mariborskega poročega sodišča. Pred mariborskimi porotniki je bil osojen radi uboja Jurij Klemenčič, 35letni kajžar iz Roperc. Dobil je štiri leta težke ječe. — Detomorilka Marija Sorka, 20 let starja dekla, ki je svojega novorjenega otroka treščila ob tla tako silo, da je izdahnil, je dobila 5 let ječe.

Nove maše imajo: iz četrtega

leta gg.: Jožef Cuderman, Iz Babnega vrta pri Trsteniku, 21. julija na Brezjah; Ivan Lomšek, iz Cerkevki na Dolenjskem, pri M. P. na Brezjah; Andrej Pavlin, iz Zaloge pri Cerkjah na Gor., 21. julija pri domači fari; Franc Sever, iz Škofje Loke, 28. julija pri č. gg. Uršulinah v Škofji Loke; Franc Šparovec, iz Zadrage pri Dupljah, 21. julija pri č. gg. Uršulinah v Ljubljani; Franc Vidmar, iz Podlipa, 21. julija v Ajdovcu; Alojzij Volc, iz Podkorenja pri Kranjski gori, 28. julija v Olševku pri Kranju; Ignacij Zaplotnik, iz Letenic pri Goričah, 28. julija pri domači fari. Iz tretjega leta gg.: Franc Grivec, iz Vel. Lipovca pri Ajdovcu, 28. julija pri domači fari; Franc Clemenc iz Rakitnika pri Slavini, 21. julija v Borovnici; Lah, iz Nasovič pri Komondi, 28. julija pri domači fari; Pavel Perko, iz Poljan nad Škofjo Loko, 21. julija pri domači fari; Jožef Podlipnik, iz Logljave pri Boštanju, 21. julija pri domači fari; Fr. Rakovec, iz Naklega, 21. julija pri domači fari; Ant. Tomelj, s Pristave pri Mengišu, 21. jul. pri domači fari; Franc Vrhovec, iz Dragomera pri Brezovici, 28. julija pri domači fari; Mihail Zveznik, iz Cerkelj na Dolenjskem, 21. julija pri domači fari.

Požar v Ljutomerski cerkvi je napravil do 20.000 K škodo. Oglej se do so do tal pogorele, ravno tako lestenci. Križev pot je poškodovan od oboka je pa večinoma omet odlepel. Vsa cerkev bi bila pogorela, da ne bi bil domači policej se o pravem času priskočil in ogenj pod cerkveno streho zadušil. Č. g. kapelan S. je prihitek iz Šole, da je odnesel presav. R. T. ljudje so pa v 10 minutah blizu vso cerkev izpraznili. Zadnjo nedeljo so imeli v Ljutomeru božjo službo pod milim nebom na cerkvenem trgu. Ljudje so se na glas jokali, ko niso smeli v za prvo cerkev. Bati se je nekrečče, ker se še vedno omre luči od oboka. Ni dvomiti, da je hudočna roka zanila ogenj pri orgljah.

Škoda pri požaru v Kropi. Žkodo po požaru provzročeno v Kropi je ocenila o. kr. komisija na 125.000 K.

Novo društvo. V Šmarjetni na Dolenjskem se je ustanovilo "Katoliško izobraževalno društvo."

Drobiz. — 22letni Franc Beranik s Štajerskega je hotel popihatni preko goriške dežele v Ameriko.

Ali prijetilo ga, posadili na zatočno klop ter obsodili na 11 dni zapora.

15 dni zapora pa je dobil Nikolaj Tekšči iz Dalmacije, katerega so

arrestovali, ko se je povrnil iz Amerike, ker še ni bil zadostil vojaški dolžnosti.

12 mesecev zapora bo moral presesti Jos. Mlekuš iz Koritnice na Bovškem radi nekakega nesramnega dejanja. Leta 1895. je že presesti radi take nesramnosti 15 mesecev.

Star je že 60 let, slep, skoro mutast in hrom.

Umrl je č. g. Jos. Gerolet, vihar v pok. v Gorici. Rojen je bil v Dobrodo 31. avgusta l. 1828. Zadnji čas je služboval kot vikar v Štanjelu na Krasu. Pred petimi leti je padel po stopnicah ter se tako poškodoval, da je moral stopiti v pokoj.

Lahonska predhranost. Istrski deželni odbor je postal slovenskim dež. poslancem vabil k sejam dež. zboru. Vsi slovenski deželni poslanci so pisma neodprtia vrnili, ker so bili na pismih laški napisni nič, ker so bili vsi po polju na delu, a predno so prišli, našli so že vse v ognju. Škoda se računa na 50.000 K, a zavarovano ni bilo nič.

Realka v Idriji. Naučno ministerstvo je dovolilo, da ustanovi idrijska občina na svojstroške spodnjo realko, oddebelo učni načrt za ta zavod ter pooblaštilo deželni šolski svet, da otveri prvi razred pričenši s prihodnjim šolskim letom, ako bodo pravočasno izpolnjeni vse pogoji.

Tepet v Štajerskem. Požar je učinkovito zavrel v poslopju v Resniku pri Zrcelah, ki je udarila strela, ko ni bilo nikogar v poslopju. — Gad je vpičil pri sv. Andražu pri Veljanu 17letno dekla gosp. nadučitelja M. Levstika Nežo Vihar, ko je v vinogradu plela. — Sveta birne bude prihodnjo nedeljo v Srednici.

Požari na Štajerskem. Požar je upapeil Dragovo domačijo z go-

spodarskim poslopjem v Ciglencah niže Vurberga. Škoda je nad 4000 K. Strela je užgal Okornov kozolec pri Škofji vasi. Kozolec je pogorel do tal. V Zidanem mostu je v takozvani Šarni peči zgorelo posloje in hlev.

Laška zagrizenost proti slovenski besedi v cerkvi. V sejih mestnega sveta je svetnik dr. Cesutti stavljal predlog da se mora mestni svet z vso silo upreti slovenski besedi po goriških cerkvah in da morata biti prihodnji župnik na Placuti in prihodnji kapelan pri sv. Ignaciju italijanske narodnosti. Predlog je bil sprejet enoglasno. Te dni so goriški magistratovci pobirali po Placuti podpis za župnika italijanske narodnosti. Goriški laški občinski svetniki ne bodo dosegli vspela in se bodo moralni pomiriti note ali ne hote. Za nastavljenje duhovnikov in za določevanje jezika besedi božji v cerkvi so že drugi nastavljeni, ki vedo, kaj je njih dolžnost!

Samomor vojaka. V Trstu se je ustrelil v vojašnici četovodja J. Kramar, doma iz Kapel pri Brežicah. Vzrok samomoru je baje strah pred kaznijo.

Sodišče v Slovenski Bistrici brez slovenskih uradnikov. V Slov. Bistricu pride kakor smo počuli, kot sodnijski adjunkt g. Viljem Kronasser je seveda Nemec. Sedaj nimajo v Slov. Bistrici pri sodniji — nobenega Slovenca.

Iz Seriee. Poročilo, da je strela 13. p. m. na Torki vžgala in uničila vsa poslopja dveh gospodarjem dostavim podpisani še tole: Zgorelo je vse do tal, enemu gospodarju vsa živila, 4 govedi in 2 prašiči, drugemu 3 govedi in 6 prašičev, obleka vsa. Ena gospodinja se je opokla tako, da bo težko okrevala. Zavarovana sta bila le za nizke svinete. Torka leži visoko, blizu 1200 metrov, dohod težaven; nasreč je še bolj občutna, ker se mora večinoma vse le na hrbitu prinesati.

Nesreča pri vojaški vaji. 19. jun. dopoludne ob pol 10. je imel okoli Štefanje vasi vajo pionirski oddelki. Pri vaji sta se prekučeni dve dolni, v katerih so bili trije vojaki. Vojaki so se poprijeli vrti.

Škoda pri požaru v Kropi. Žkodo po požaru provzročeno v Kropi je ocenila o. kr. komisija na 125.000 K.

Novo društvo. V Šmarjetni na Dolenjskem se je ustanovilo "Katoliško izobraževalno društvo."

Drobiz. — 22letni Franc Beranik s Štajerskega je hotel popihatni preko goriške dežele v Ameriko.

Ali prijetilo ga, posadili na zatočno klop ter obsodili na 1

AMERIKANSKI SLOVENEC.

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi slovenski katoliški list v Ameriki.

Izdaj:

Slovensko-amerikansko
Tiskovno društvo

V JOLIET-U, ILL.

IZIDE VSAKI PETEK.

Za Ameriko stane:

za celo leto	\$ 2.00
za pol leta	\$ 1.00

Za Evropo, Afriko in druge inozemstva:

za celo leto	\$ 3.00 ali 15 krov.
za pol leta	\$ 1.50 ali 8 "

Posamezni listi po 5 c.

Oglas po pismenem dogovoru.

Dopisi brez podpisa se ne sprejemajo.

Rokopisi se ne vratajo.

Če se narodnik preselijo z enega kraja v drug kraj, naj nam blagovoljno nasnameni poprejšnji in novi naslov svoje bivališča.

DOPISI naj se posiljajo na uredništvo:

812 North Chicago St., JOLIET, ILL.

DENAR in narocila pa na tiskarno:

AMERIKANSKI SLOVENEC,
cor. Benton & Chicago JOLIET, ILL.

Tiskarske telefon št. 509.

Uredništva telefon št. 1541.

„AMERIKANSKI SLOVENEC“.

Published weekly at Joliet, Ill. by
The Slovene-American Publishing Co., cor. Benton & Chicago
Strs., Joliet, Ill.

The only Slovenian paper west of Ohio
and the Organ of the Grand Carniolian
Slovene-Catholic Union of the United
States of America.

Subscriptions \$2.00 per year.

Advertising rates sent on application.

Entered at the Post office at Joliet, Ill. as second
Class matter.

CERKVENI KOLEDAR.

- 14. Julij Nedelja 7. pobink. Bonev.
- 15. .. Ponedeljak Vladimir.
- 16. .. Torek Marija.
- 17. .. Sreda Alek.
- 18. .. Četrtek Friderik.
- 19. .. Petek Vinzenz.
- 20. .. Sobota Edija.

Temeljna pravila vzgoje.

Vzgojevalci ne smejo nikdar odmenjati od zahteve popolne in vedne pokorščine, toda to pokorščino je treba previdno vaditi.

Cim manj je zapovedi in prepopovedi, toliko ložje jih je otroku izpolnovati in toliko ložje si je vzgojitelju pridobiti poslušnost in ubogljivost otroka.

Kolikor prijaznejše in zaupljivejše občujemo z otrokom, toliko gotovje ga obvarujemo neresničnega govorjenja, kolikor manj mu ponujamo sladicerje in ga razvajamo na najboljša jedila, kolikor živahnejše skrbimo za to, da imajo otroci samo dovolj in nikdar ne preveč hrane, toliko manj bodo izbirci in vedno z vsem zadovoljni. Skrbeti moramo kar najpaznejše za to, da ne prihajajo otroci v doskoz z nevednimi ali pa celo s hudebnimi ljudmi. Na ta način najložje preprečimo slabu obnasanje, katero se sicer tako rado pojavi. Otrok je kolikor opica. Kar vidi na drugem, to boče znati in delati sam. Ker nimaše lastne razsodnosti, ne more spoznati kaj je dobro in kaj slab, zato pa pozemna vse brez razločka. Če pa že kaj izbira, — uči izkušnja, — da navadno dobro opusti, a slab obdrži. Skrbeti je redno za to, da imajo otroci vseki čas kak opravek, da ne postavajo in ne lenarjo. Leneba je mati vse hudobici.

Deklice je treba začeti zelo zgodaj učiti dela. Navadno se jih uporablja za pestovanje ali zibanje. Lepa šola za dekliško srce je tudi, kadar strežejo bolnim mestricam ali bratom ali pa celo staršem. Tako se navadijo zgodaj potrežljivosti, posrežljivosti in dobroščnosti, in

samozatajevanja in vse tiste lepe lastnosti, katere je vsega mogični Bog zasadil v sreči nedolžnega deteta, sa vzbude zelo zgodaj in ostanejo za celo življene.

Vso pozornost je obračati pri otroku na to, da se mu ne zmude že v prvi mladost pojmovanja. Le prevelikokrat dogaja, da lahko mišljene starši in vzgojitelji kazujejo otroke za malenkost bolj, kakor pa za veliko hudobijo. S tem pokvarijo več, kakor pa zamorejo koristiti. Otrok potem ne more več razločevati, kaj je mala razposajenost ali nerodnost, kaj pa veliko zlo. Ker mu je pokvarjeno razločevanje, se nikake napake posebno ne boje in veliko zlo zgradi prav tako lahko mišljeno, kakor kako malenkost razposajenost. Če si je otrok pomazal obleko ali po ce je pri jedi nedostojno uporabil roke, pač ni tak pregrešek, kakor laž ali pa tatvana.

Vsa ona življa in moralna svojstva, ki Slovenska ne posobijo za snege in koristnega člena slovenske družbe, mnogokrat pokvarijo neveči vzgojitelji z vednimi ukazi, z godrjanjem in karanjem. Po nedolžnem zmerajo žive, veseli in gibljeni otroki za poredne, razposajene in neubogljive. Mnogo slučajev je, ko se kak siten in nervozni vzgojitelj jezi nad otroci, ne da bi mu dali slednji kaj povoda zato, vedno reži: "Tlho", "mimo", itd.

Mati narava zahteva, da se otrok prosto in mnogo giblje, da se krije redno pretaka po žilih, kar deluje z koristjo na duševni in telesni razvoj otroka. Radi slabe volje vzgojitelj, naj nikare ne bodo slabe volje tudi otroci. To je krivico že takoj v vsakdanjem življenu, pri vzgoji pa je tudi zelo škodljivo.

Otrok ne smemo nikdar po krihem kaznovati. To zapusti v otročji duši globok sled in nikaka prijaznost ga več ne izvrši.

Z otroci govorimo vedno samo resnico.

Ne delajmo otrokom preveč obljub, pa tudi ne preveč groženj, če pa smo kaj obljudili, bodisi grožnja ali obljuba, držimo svojo besedo, da ne izgubimo zaupanja pri otrocih.

Skratkar skušajmo si pridobiti njihovo zaupanje, ljubezen, odkritost in vse storimo tako, da bodo otroci spoznali lahko sami, da jih zato vzgajamo, ker je to njim na korist, da hočemo njim dobro, pa naj jih hvalimo ali grajamo. S samimi besedami ni tega nikdar možno doseči, ampak je treba da uravnamo vse načina dejanja tako, da bodo otroci to sami lahko spoznali.

Nikjer se ne kaže pogonstvo v tako grdi luči, kakor se kaže v razmerju kitajskih otrok do staršev. Na Kitajskem imata oče in mati noomejeno oblast nad svojimi otroci, ti pa nimajo prav nikake pravice. Pogosto se dogodi, da zakopijo oče svojega otroka za kazen živega v zemljo, in nihče mu tega ne sme zabraniti. Oče sme tudi zahtevati pri državnem uradniku, da prepusti otroka smrtno pretepsi.

Krivoverski Kitajec položi svojega otroka če je bolan na ulico in mnogokrat se je že dogodilo, da so pa požrli bolnega otroka pred očmi lastnih staršev. Umrlih otrok tudi ne pokopavajo, trupla zmečajo paom v preščin. Navadno puste mrtvega otroka ležati, kjer je umrl ali ga vržajo na polje ali pa ga prav malo zakopljejo v zemljo, toda le prav malo in ob prvi priliki ga odkopljajo lačni psi.

Dejstva pričajo, da so Kitajci v nekaterih slučajih, ko niso marali več preživljati otrok in zlasti ne dečka, iste z lastno roko pobili. To strašno in grozno navado je zaslediti v celih deželi. Vsako leto umrje na Kitajskem po poročila poganskih Kitajcev samih več stotisoč kitajskih otrok. Misijonar Rev. J. Weig je pisal: "Kolikor so ločali otroci pred mojim pragom, kadar sem v jutru odpril vrata! Kolikor so mi prinesli poganske materje svoje otroke in me prosile, naj se jih usmilim: 'Duhovnik, ti imaš tako dobro srce, vzemi naše otroke k sebi! Me jih imamo sicer rade, toda sedaj smo tako revne in ubogi, otroci bodo morali umrieti od glada!'"

V južni Rusiji so izkopali premoči l. 1889, za 120 milijonov rubljev, a leta 1899 že za 503 milijone

mnogokrat nisem bil v stanu družega storiti, kakor uboge črvičke kratiti in potem gledati, kako so gladu umirali. Kako je to brdka. In kako malo zahteva kitajsko dete.

Prav na ta način si je opomogla malo industrija in obrtništvu, katero je v prejšnjih letih zlasti močno oviralo visoko obrestovanje. Navadno si ni bil možno izposoditi delavca izpod deset odstotkov obresti.

Iz nekega poročila svetoro-gerskega konzula v Odesi, ki se je prav živo zanimal za to, je prav jasno razvidno,

kako se je razvila obrtnija in mala trgovina.

Ponajveč je pripomogla ruski industriji do tako veseljega razvijanja sibirske železnice. Skoro vse potreščine za to orjaško delo je ruska vlada naročila doma. Če je pa že samo gradnja to železnica tako ugodno uplivala na razvoj ruske industrije, kako bo isto že le pospeševal promet na železnici.

Rusi gledajo opravičeno z mirnim srcem v bodočnost. Na vseh poljih se pomaknili naprej in nikjer niso zaostali. To jim je rodilo mnogo zavistnih sovražnikov, katerih pa se jim, hvala Bogu, ni treba bati.

Važno poglavje v delavskem vprašanju.

rubljev. Leta 1886 so ravno tam izkopali in izdelali 2 milijona pudov eurovega železa, a do leta 1899 je to število poskočilo na 82 milijonov pudov.

Prav na ta način si je opomogla malo industrija in obrtništvu, katero je v prejšnjih letih zlasti močno oviralo visoko obrestovanje. Navadno si ni bil možno izposoditi delavca izpod deset odstotkov obresti.

Iz nekega poročila svetoro-gerskega konzula v Odesi, ki se je prav živo zanimal za to, je prav jasno razvidno,

kako se je razvila obrtnija in mala trgovina.

Ponajveč je pripomogla ruski industriji do tako veseljega razvijanja sibirske železnice. Skoro vse potreščine za to orjaško delo je ruska vlada naročila doma. Če je pa že samo gradnja to železnica tako ugodno uplivala na razvoj ruske industrije, kako bo isto že le pospeševal promet na železnici.

Rusi gledajo opravičeno z mirnim srcem v bodočnost. Na vseh poljih se pomaknili naprej in nikjer niso zaostali. To jim je rodilo mnogo zavistnih sovražnikov, katerih pa se jim, hvala Bogu, ni treba bati.

Važno poglavje v delavskem vprašanju.

(Dalje.)

Kar se tiče vprašanja, glede pravčično odmerjene meze za trud in napor posameznega delavca, treba je pripomniti, da je to tako neresljiv problem, kakor je neresljiv oni o pravčični razdelitev privatenega premoženja v občo. Posestva prehajajo v last posamezniku in roke drugega ali proti zamenjavi ali pa za plačilo.

Do sedaj pa nimamo še pravzapravčično odmerjene meze za trud in napor posameznega delavca, zato da bi bili v položaju razrabunati, če so dejanske cene za blago pravčične ali pa če niso. Takega merila pa je še manj pričakovati za meritve cene in vrednosti slovenskega dela. Seveda ne smemo prezreti pri višini plači govorih zahtev pravčičnosti, kakor: 1. da morajo delavci prejeti plačo za svoj trud, ki je bil drugim kriterijem, 2. da se ravna višina meze po tem, kolikor kdo naredi in zaslubi, da ima oni, ki kvalitativno in kvantitativno več stori tudi večjo plačo od onega, ki ne more toliko in takole delati, 3. višina meze mora biti toliko, kolika je bila vrednost njenovega dela za konsumenta, to je, da ne sme oni tretji, ki posreduje ali kapitalist ali podjetnik na škodo delavca zadržati premenjati višino delavškega zadruga.

Produktivne zadruge so razdelile v dve veliki skupini: v obrtnike in poljedelce.

Obrtnce zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

Obračne zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

Obračne zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

Obračne zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

Obračne zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

Obračne zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

Obračne zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

Obračne zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

Obračne zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

Obračne zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

Obračne zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

Obračne zadruge imajo svoj postopek na Francoskem. 1831. je propagiral to idejo katoliški demokrat Bucher. 1845. so osnovali štirje delavci prvo zadrugo. Pozneje pa se vse bi dobili podobno produktivne zadruge.

ija.

Spisal Josip Brčar.

Medlo brli luč med preperelimi stenami kmečke sobe. Zunaj brije oster krivec in dež polagoma curlja razstrehe.

Prav otožen jesenski večer!

Vsi domači sedijo krog kupa turšice in ličkajo; le stari dedec kraljuje visoko na zapečniku in kadi iz svojega vivčka. Maček "Tepec" sedi zraven njega na oglu in prede in kima. Mali Jožek pa zida v kotu iz tresek in špel - hišo. Beseda je nekako zastala; petje je prenehalo. Vsi že začenjajo kimat. Mati, ki dela vozle na ličji, se oglaši: "Poveste, povejte dedek kako poveat, da se nam ne bo dremljo. Tudi drugi se vzdramijo in uzkliknejo: Povest, povest, no dajte povedati, strček, lepo prosimo!"

Dedec se zadovoljno nasmehe in veselo se mu razjasni osušeni obrázek. Nato natlači in priže na novo svojo turnčasto pipico, apusti iz pod kljunasto osločenega in tankega nosu par oblakov proti očnemu stropu in de: "Ej, kaj bi vam pravil; saj vi mladič že vse več veste, ko mi starci. Pa naduha me tudi že tare in mi sapo zapira."

"O, le začnite le! saj bomo čisto mirni, in lepo poslušali bomo."

"Pa kako, kako neki naj vam povem? Al' o kralju Matjažu, al' o povodnjem možu al' o"

"Tisto, tisto, tio, ste včeraj blubl, kak' sta cuk pa sova mela očet; tisto dejte!" — hiti v eno sapo mali Jožek. Podrl je že svojo veliko stavbo, odpril radovedno ustica in čkal, kaj bo.

Tudi maček "Tepec" je nehal presti in je privzdignil svoja ušeza. Nastala je popolna tišina; le jedankomerno rskanje ličkov je bilo slišati.

"No, naj pa bo," pravi dedec, odkašja se dva, trikrat, potegne na debelo iz svojega vivčka in zane:

I.

Na hribu tam za vasjo, kjer moli iz robidovja in grmovja razrušeno zidovje v sive oblake, je stal svoje dni lep gradič. A kjer je dandas z mahom obraščeno pečevje, in koder se ogrevajo mizle kače tam se je razprostiral v tistem davnem, davnen času čudnoletje vrt.

"Grajski vrt je lep kakor raj!" tako so pripovedovali ubogim vaščanom tlačani, ki so se vračali z gradu. A natihoma je marsikdo vzduhnil: "Ah, naši krvavi žulji naši pa skelijo in pečejo, kakor ogenj v peku! Da bi le ne bila tako trdščana in neusmiljena, ta visoki gospod vitez in njegova gospa."

Večkrat je sicer potrkal kak siromak na grajska vrata, toda vrnili se je sleherni praznirok. Vitez in sopoga njegova sta živel na gradu prav brezkrbno. Za uboge podložne kmete sta se brigala le tedaj, če je bil čas za tlako ali za pobiranje desetine.

Imela sta pa tudi malega, črnelastega sinčka; z njim sta se igrala, z njim se pogovarjala, kajti menila sta, da boričničan ne ume drugega, kakor oskrbnikovih nepriznajnih besedi in njegovega biča...

Nekaj lepega, solčnega dne je prikrevšala na vrt pred grad ubožna žena. Bralo se ji je iz oči, da že dolgo ni imela grizljaja v ustih. V naroci je stiskala majhno dete, kero se je zaupao oklepalo materinega vrata.

"Mama, lačen! Kluha lad!" izgovori ubogi otrok, in solze mu polijeo vela lica. Žena vzdihne globoko; žalosti se ji krči srce. Kar zagleda pri grmu lepo oblečenega dečka, črnelastega sina vitezovskega. V roki je držal poln slamljik črnih črešenj in jih metal po grmovji. Uboga žena stopi bližje in ga pozrobi:

"O, dobr deček, prosim te, daj mojemu malemu sinčku nekaj črešnjic; glej, ne sinoči ni dobil grizljaja v usta."

Grajski sin se nekoliko ustraši; toda ko zagleda očeta in mamo, ki sta jo ravnotar zavila sem izvo gla, se ojunači in pravi: "Ne bodite sinu! Za vas nimam črešenj; te le pa moram zmetati v grmovje, da jih pozoblije lepi črni kosi!"

Milo se storil ženi in bridko vzdi-

hne: "Oh, kosi imajo sedaj pogojeno mizo najlepših črvičkov! V grmovji črešnje zginejo, a tebi, moj siromaček, jih ne privoščil!"

Zlostna mati se obrne natro proti gradu, od koder ji prideta nasproti vitez in gospa njegova. "Še enkrat hočem potrkat na usmiljeno črveno srce," si misli žena in nagovori v zlatu se leskatajočo gospo:

"Dobrotljiva gospa! Samo kočček kruha prosim za to-le lačno deta. Podarite mu nekaj drobtinje, da ga ne bo lakote konec!"

Toda ohola grajsčakinja jo zavrne: "Mi nimamo kruha za vsako pohajalk. Kar nam pa od mize preostaja, to dobijo psi in mačke; za vas nam res ni ničesar ostalo."

"O gospa milostljiva," prosi dalje mati, "dajte mi, kar vam je drag; da le utolažim svojega lačnega otročka!"

A sedaj se zakrohoče vitez: "Veš kaj? Speci j nekaj miši in črov? Ta kljukasta starka ima obličeje karka sova, a njen otrok je kakor pravi čuk. Kaj ni res? Prav dobro jima bodo potem tak dišavali ta pojedina. Ha, ha, ha!"

To je bilo preveč za ljubeče matino srce. Kri svigne onemogli ženi v glavo in njeno sključeno telo se zravna pokonci. Oči se ji bliskojajo in z drhtečim, a zvezčim glasom, ki ja pretresal mozeg in kosti, zaklječi jem, da se je razlegalo do neba: "Grozovitneži! Za živali imate kruha, ljudem pa ponujate kamon. Poberite se izmed ljudi, med živalsko družbo brezrčneži! Kot grd čuk in ostudna sova se potikata okrog, vajin sin pa bodi črn kos. To ostancete toliko časa, dokler vas ne začno čreti tudi živali in vas ne napodijo iz svoje držbe."

Te zakinljajoče besede izrekli, izgine žena iz grajskega vrta.

II.

Nemi in prepadeni poslušajo te grozne, čarobne besede. Prestršena se pogledujeta on in ona, sinek pa bleib strmi v svojega ata in v svojo mamico. Noge se jima skrčijo in lepi rumeni čeveljčki postanejo grdi kremlji. Kjer so bile prej bele roke, povešajo se mršave peruti. Obličeja se jima je podaljšalo in ukrivilo v rožen kljun. Vse truplo je obrastlo mehko perje.

In, Bog se usmili, kakšen je ljubi sinko! Malo telesce je pokrito s črnim perjem, noge so mu voščene, vrat se mu je podaljšal izza pleč, in obličeju mu je obraščeno.

Drug drusega se ne upa pogledati. Klaverno povešajo glave in zdihujočo.

Slednji spregovori otožni čuk, prej ponosni vitez: "Bežimo iz tega nesrečnega kraja, skrijmo se v najtemenjši gozd, v gosto grmovje!"

"Bežimo, bežimo v gozd, v temo!" zaženijo vši v jeden glas. "Proč od kraja nesreče!"

Daleč tam za gradom se je razprostiral velikanski gozd, v katerem so se košatili že večstotletni hrasti, in kjer so ogromna debla preprečala po tleh. Tja se odpravijo vstrije in letijo in letijo, da jim že pašajo peruti.

Slednji se izmučeni in upehani spuste sredi goščave na ogromno, žamborasto bukev. Ko se nekoliko spodijo, jame sova tožiti, da je oči pošodej v skelijo, da je groza. Tudi čuki postajajo oči solzne, kakor da bi se hotel jokati. Domislita si pa kmalu, da jima najbrž žareči solzni žarki žgejo oči in jemljejo pogled. Nakonsa si za v volto bukev trave in mahu, zatisneta trudne oči ter kmalu zadremata. Sinček, zlatokljuni kos, se pa stisne v bližini v gosto vejev in toči solze, bridek solze. Naposlod premaga pa tudi njega spanec.

Spali so dolgo okrepčevalno spanje. Ko se prebude, je šlo že solnce za gore. Le tuštanu se je še pojgral kak zapoznil žarek na treptajočem listju. Tudi naša družina se je odutila nekako prerojenko. Hladni mrok jim je razširil pris, polne toga in prepolil obupne misli. Udal se v svojo usodo. Ščasoma se jim je razvezal jezik in celo dobre volje so postali.

"O, kako lep krun imaš, gospod čuk!" se pošali gospa. "Pa kje so neki twoje dolge brke, brke?"

"Res, čudno; pa krasne oči imaš milostljiva gospa sova; vidi se mi kakor bi zrl v dve temoozeleni gorski jezeri. In pajčolan na licu! Da

bidi te! Nobena gospa v mestu nima tako lepega."

Sinko pa smehlja se spregovori: "Mama, glejte, kako lepe rumene nogavice imam! In suknica, poglejte, kako je lepo črna in svetla!"

Pozno v noč so se še pomenkovati in razgovarjali o tem in onem. S slabkim upanjem, da se bodo morda venderle kdaj povrnili na svoj dom, zatisnjo proti jutru oči in si vočijo "Sladko spanje."

Po okrepčevalnem počitku je bil sinek prvi pokonci. Potkal je na vrata spalnice, kjer sta počivala oči in mati, in začel je jima prepevati na ves glas:

"Plosi, plosi črni kos!"
"Kak bom plosal!
Ko sem bos..."

Stara si poravnata obleko in na takneta temne naočnice na zaokroženi nos, da bi bolje videla. Nato sededejo k zajutreku. Sinko je pozabil nekoliko sladkih, rdečih jagod; onadva sta se mu tudi pridružila in se odačala z nekaterimi sladkimi grizljaji. Hroščev in mišij se namreč nista upala lotiti, ker sta se bala pa bi ju preveč po trebuhi grizlo.

Ko se nazobljajo sladkoga sadu, pravi šaljivi sinček: "Oj, kaj se je meni sanjalo!"

"Kaj neki tacega, povej, povej zlatkol!" povprašuje onadva.

Ko pripoveduje: "Bilismo doma v gradu; vi mama in ata ste sedeli na žarnem, zlatem prestolu sred vrtu. Jaz sem pa imel lepo cvetlice, vso srebrne in sem jih pletel v venc. Iz nekega zavitega lista pa je leže kača, ki postaja vedno večja in večja. Kmalu je bila daljša, ko tamona smreka. Naenkrat odpre s svoje velikansko žrela, in ves vrt in tudi mi zdrknemo v njega. Pa čudno! Kača ne zapre svojih ust. Ves sem se tresel in gledal ostre, dolge zobe, ki so bili nad nami. Naenkrat se začne največji zob nekako strehati in širiti. Zeleni listi pozenjajo iz njega, a na sred se odpre velik, cudnolep cvet. Iz cveta se vzdiguje modre meglice; na najlepšem, zlatoobrobiljenem oblačku se pa pripelje majhen angeljček. Leta mi pospešata: "Rešitev vam je lahkal. Twoji starši so obhajali ženitovansko gostijo, a lačni siromakov niso povabili. Naj pogoste se enkrat vsej vse živali in pomagano vam bo." To rekši izgine; jaz pa se zbudim."

"Čudno, zelo čudno!" govorita gospod čuk in gospa sova.

"Bogisgave, če nam ne pokažejo to sanje rešitev iz tega nadležnega perja?", moni ona.

"Pa kako bi bilo to mogoče: veselica vseh živali je naša rešitev, pravijo sanje, in pa sovrstvo nihovo tudi, kakor jo dejala grozna žaredečka, nerazumno!" govorita on.

"Ata, pa poskusimo napraviti tako veselico, kakorščne imajo ljudje," pravi nato fantič, "morda nam pomaga."

"Dobro, poskusimo! Na delo torek! Veselica in gostijo pa bodi velikanska, kakorščne še ni viden svet!"

III.

Sinček gre vabit živali na gostijo. Obljubili so mu vsi veljaki. Takemu gospodoviču, kjer je bil on, pa tudi ne moge odreći.

Svojo črno suknjo je skrtačil in ogladił, da se je kar lesketal v sojn.

Spali so dolgo okrepčevalno spanje. Ko se prebude, je šlo že solnce za gore. Le tuštanu se je še pojgral kak zapoznil žarek na treptajočem listju. Tudi naša družina se je odutila nekako prerojenko. Hladni mrok jim je razširil pris, polne toga in prepolil obupne misli. Udal se v svojo usodo. Ščasoma se jim je razvezal jezik in celo dobre volje so postali.

"O, kako lep krun imaš, gospod čuk!" se pošali gospa. "Pa kje so neki twoje dolge brke, brke?"

"Res, čudno; pa krasne oči imaš milostljiva gospa sova; vidi se mi kakor bi zrl v dve temoozeleni gorski jezeri. In pajčolan na licu! Da

čenem svetu. In kako lepo se mu je podajalo! Nobenemu mostnemu gospodu se prvkrat oblečen frak tako lepo ne oprimla vtikih udov, kar se je njemu njegova oblečica. Na nogu si je nataknil novo svilna nogavice, prepletene z zlatimi nitkami. Svoj čopek na glavi si je podčas najskrbnejše: pomazil ga je z blagoduhtimi dišavami, ki jih je našel v gozdnih cvetlicah.

Bil je, kakor da ga je porodila juntrana rosa.

Najprej se pokloni "kralju vseh živali, levu. Mislit si je namreč:

"Ako mi obljubi gospodar, priti mora tudi hlapac in dokia." Nekoliko so mu trepetale hlačice, ko je stopil pred njega. Kar mravljive so ga spretele, ko zagleda njegove ognjene oči sred kraljeve grive. Pa kmalu se ojunači, postavi nogo lično poleg noge, priklopi se do tega izpregoni v najslajšem glasu, ki se je kdaj porodil v njegovem grlu: "Kralj vseh kraljev! Vaša milost in veličanstvo! Vaš najponišnejši hlapac se Vam klanja in Vas prosi, z gorenim srčem prosi, če sme spregovoriti besedico."

"Govor!" reče prijazno lev, kajti ugajal mu je krasni poslanek.

"Teden se predrznem", nadaljuje brez strahu mali kos, "prositi Vaš kraljevo visokost, da bi prišli na gostijo mojih staršev, čuka in sove.

Dalje prihodnječ.

CANDY CATHARTIC
ASCARETS
10c. BEST FOR THE BOWEL. 25c.
Genuine stamped C. C. C. Never sold in bulk.
 Beware of the dealer who tries to sell
 "something just as good."

Meščanska Združena Godba.

Ustanovljena januarja leta 1897.

SILVESTER STRAMETZ, vodja.

ANTON O. GRAHEK,
PREDSEDNIK,
1012 North Broadway Street.

JOHN KUKAR, TAJNIK IN BLAGAJNIK,
920 North Chicago Street.

E. KRAFT,
1004 N. Broadway St.,
JOLIET, ILL.
priporoča svojo

*** pekarijo ***
Izdaje po naročilu vsakovrstne kolače in ima vedno sveži kruh in drugo peko.

HLEV IN KRMO ZA KONJE

TEŽKE IN LAHKE VOZOVE

izposuje.

T. F. Baskerville
408-410 Van Buren cesta
Joliet, Illinois. Tel. 1235

A. BAUER & CO.

Importers & Dealers

MIHAEL KOČEVAR

naznanja p. n. slavnemu občinstvu, da bo otvoril s

1. julijem na 301 State in Ohio cesti

nov saloon.

V lepo prenovljenih prostorih bude točil vedno najbolje pivo, dobro vino in žganje. Prodajal bo najbolje učne smodke.

Telefon 2423

Zlasti rojakom v Jolietu se priporoča za obilni obisk.

Demantni električni križ.

Tudi imenovan Volta-križ je bil pred nekaj leti iznajden v Avstriji in vselej svojih velikih zaslug se je kmalu razširil tudi v druge dele Evrope.

Demantni električni križ ozdravi revmatizem v muskilih in skelepih, nevralgijo in želodečnih katar, pokrepiti jetra, čisti in pomaze kriji po vsem telesu.

Nikdo ne pozna več želodečnih bolezni,

ki je začel rabiti novo in jedino uspešno

GRENKO VINO,

katerega je po dojgoletnem trudu iznašel zdravnik

Dr. M. F. Bozinch.

Ono pozitivno ozdravi vse želodečna in črev, ter je najboljša pomoč zoper dispepsijsko, nevralgijo in želodečni katar, pokrepiti jetra, čisti in pomaze kriji po vsem telesu.

Rabit je je natancno po navodilih in sicer jedin kozarec pred vsakim obedom in predno se gre k počitku. Ako ponavljajo to za nekaj dñi, boš gotovo opazil blagodejni učinek tega zdravila.

Nobena steklenica ni pristna, ako ne nosi podpisa:

Dr. M. F. BOZINCH,

519 Milwaukee Avenue - CHICAGO, ILL.

Glavno agencijo za Joliet

kar tudi vse druge slovenske odjemalce po Ameriki je prevzel g.

A. NEMANICH,

913-915 N. Scott St., JOLIET, ILL.

Priporoča se rojakom v obilno naravo v mestu in oddaljenih krajinah.

Krajevni zastopnik

vseh najboljših prekomorskih črt na atlantskem morju je

JOHN KUKAR,

920 N. Chicago St., Joliet, Ill.

kar bi si naj zapomnil vsi tukajšnji in drugi rojaki, želite potovati v staro domovino. Zastopam po te-če znamenite črt:

SEVERO-NEŠSKI LLOYD, ki vozi med Bremerom in New Yorkom; COMPAGNIE GENERALE TRANS-ATLANTIQUE, francoska linija, vozi na Haver-

RED STAR LINE in INTERNATIONAL NAVIGATION CO., vozečo na Antwerp;

AMERICAN LINE in INTERNATIONAL NAVIGATION CO., vozečo na Southampton.

DENAR v staro domovino posiljam zanesljivo in po dnevnem kurzu. Da so vse moje posiljavate poštene, imam na razpolago obilno zahvalnih pisem. Prodajam in kupujem tudi austrijski denar v bankovnicah ne manjših ko za 5 godinjarjev.

Priporočam svojim rojakom tudi lepo GOSTILNICO, preskrbijoeno z vsemi pijačami in smodkami, kar tudi svojo brivnice.

••• Citajte to! •••

Želim opozoriti SLOVENCE v JOLIETU in okolici, da imam veliko zalogu svetovno znanih

Emersonovih

Gramerjevih

Kimbalovih

in

Imam pa tudi polno zalogu šivalnih strojev

od \$16.00 do \$75.00.

Za trpežnost strojev se jamči. — Oglasite se za te stroje v tiskarni AMERIKANSKEGA SLOVENCA, za drugo šivalno orodje in godbene instrumente pa pri

P. Mersinger,
109 S. Ottawa cesta. JOLIET, ILLINOIS.

TELEFON 2001.

SLOVENSKEGA NARODA SIN-

GLASOVITI IN PROSLAVLJENI ZDRAVNIK

DR. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na: So. West Cor. 10th & Walnut Str. in N. West Cor.

Park & Central Strs., Kansas City, Mo.

bivši predsednik vedenja nemškega vseuhilčja ter predsednik državnega zdravnika društva in jeden najpriljubljenih zdravnikov zaradi svojih sposobnosti se priporoča slovenskemu občinstvu.

Glasoviti in proslavljensi zdravnik,

ki se je izučil in prej diplomo na slovenskih vseuhilčih v Evropi in v Ameriki in največjo pohvalo, je bil rojen v Samoboru na Hrvatskem; ima 26 let zdravnika skupno. Zdrav najtežje in najposnje slovenske bolezni. Prisel je mlad v to deželo, z žulji in bogatim znanjem in skupinami je postal predsednik dveh največjih medicinskih zavodov in dobil je glas svetovnega zdravnika. Zaradi tega naj se vsako, ki boleha, obrne na: DR. G. IVANA POHEKA.

S trajnim vesphem ozdravi: Bolezni na prsh, v grlu, plučih, glavni in nosni katar, krvne in kožne bolezni, revmatizem, slab prebavljanie, bolezni v mehurju, živne bolezni, kronično onemogost, tajne bolezni, vsakovrstne rane, izražanje it. t.d.—Opazka. Ako se je kdo zdravil brez vesphem in videl, da mu nikdo ne more pomagati, naj obiske ali se pismeno v materinem jeziku obrne na svojega rojaka Dra. IVANA POHEKA. On je na STOTINE IN STOTINE nevernilo bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu po rodnu in krv.

Dr. G. Jean Pohek se je pokazal izredno nadarjenega pri ozdravljanju tenik in otrok.

—VSI ONI—

kateri ne morejo osebno priti k njemu, naj oprijeko natanko svojo boleznen, kako je stara bolezen, in on odpisuje takoj zdravilo in navod, kako se ima zdraviti. V slučaju, da vidí, da je bolezen neozdravljiva, on to pove določeni osebi, ker neče da bi trošil svoj krvavo zasluženi denar po nepotrebni.

Kaj govorijo od Dra. Poheka nižje podpisani:

VSAKEMU KATEREMU PRIDE V ROKE:

Svedočim, da sem osebno znan z dr. G. Pohekem in vem, da je zdravnik prvega razreda in gentleman neuvale povest. Morem ga vsakemu toplo priporočiti.

THOS. P. WHITE, sodnik sodišča v Kansas City, Kas.

S tem potrjujem, da je gosp. dr. Pohek finančno odgovoren za vse, kar spada v njegov zdravniški poklic: je visoko cenjen in svoje poštenje in priznan za najboljšega zdravnika v Kansas City.

MARTIN STEWART, občinski blagajnik v Kansas City, Mo. U. S. A.

Spoštovani zdravnik: —Nazarjam vam, da sem vas zdravila poratil in sem popolnoma ozdravil. Zelo se ram zahvaljujem, ker sem bolehal 23 let na želudku in črevih in sem misil, da ni več pomoci moje bolezni.

Vaš udanji JOS. ZGANIC, Hastings, Pa.

Spoštovani Dr. Pohek: —Lepa vam hvala za ozdravljanje mojega revmatizma, valed katerega sem

JAKOB KELLER, Helena, Mont.

Dragi g. Dr. Pohek: —Nazaranjam vam, da moj sin ledjeno čisto zdravil.

STEVE MARAK, Cameron, Texas.

Dragi zdravnik: —S tem vam nazaranjam, da je moj sin povsem dobil zrak in dobro vidi, kar ni na obe oči čisto niti videl dolgo časa. Mnogo sem vam zavezan za dobro ozdravljanje.

BEN HENDERSON, Kansas City.

Spoštovani gosp. zdravni: —Vela vam hvala za svoje ozdravljanje z težke bolezni.

THOM. JURKOVIC, Iron Mountain, Mich.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Ne pozabite priložiti znamko za 2 c za odgovor. —Vsa pisma naslovite na:

DR. G. IVAN POHEK,

Post Office Boxes 553 & 563.

KANSAS CITY, MO., U. S. A.

STUKEL

AND GRAHEK.

Chicago in Indiana ulice,

JOLIET, ILLINOIS.

V svoji zalogi imamo vsakovrstno

sveže in suho meso,

po najnižji ceni, kakor tudi perutano,

prekajeno meso in izvrstne

doma delane klobase.

Rojakom priporočava v obisk še

najino dobro urejeno

gostilnico,

v kateri je dobiti vedno svežih pi-

jač in dobrih smodk.

Vprašaj svojega mesarja za klobase,

ki jih izdelujejo

IEP BROS. & CO.

Zapomni si to, da jih mi izdeljujemo sami in da so najboljše.

Mi pripravljamo sami vsakovrstne

gnjeti in slanino. Najboljši okus za

naše blago vam zajamčimo.

KIEP BROS. & CO.,

117 N. Chicago St.

JOLIET, ILL.

The Joliet National Bank.

Razpoložil denar na vse kraje sveta.

KAPITAL \$100,000.

T. A. MASON, predsednik.

GEO. M. CAMPBELL, podpredsednik.

ROBERT T. KELLY, blagajnik

Na voglu Chicago in Clinton ulic.

Denar na posodo

proti nizkim obrestim.

Izdelenje vsakih postavnih papirjev in legitimacij.

J. C. O'Connor.

Frank Papes

priporoča rojakom Slovencem v obilu obisk svojo novo urejeno gostilno, kjer se dobe vedno sveže piše in

dobre smodke. Ob sobotah je "free lunch" in godba. Točim domača vi-

na iz pristnega grozja po najnižji

ceni.

7th St. No. 211 Calumet, Mich.

Kupujete si zemljišča na zahodu.

Cene se bodo povzeti v treh

mesečih. Zakaj bi se ustano-

vili lastne kolonije ali si kupili

farme v Severni Dakoti in

Minnestri ter bili neodvisni?

Cene so sedaj od \$7 aker in višje.

M. P. Schuster

Young Building

Joliet, Illinois.

Iron Exchange

MATT. PRIJANOVICH, Proprietor

VIRGINIA, MINN.

priporoča rojakom Slovencem v

obilen obisk svojo novo urejeno ter

z mnogovrstnimi finimi pijačami

preskrbljeno GOSTILNICO

